

[H. F. Ulrichsen.]

være enig om, at i et meget stort Antal Tilfælde lod man Loven sove, idet man i Pensionaterne tog imod Folk paa Weekend.

Et af de Afsnit, der spiller den allerstørste Rolle, og som i første Række har været Genstand for Diskussion i Kommissionen, er Kapitel VIII, der hedder „Lukkebestemmelser, Udskænkning for unge m. v.“ — ja, der er vist ingen Diskussion om de Bestemmelser, der vedrører Udskænkning for unge, de anses for gavnlige og maa opretholdes i samme Omfang som hidtil. Men hvad Lukkebestemmelserne angaar, har der været en Del Problemer, som i højeste Grad har haft Offentlighedens Interesse.

Hvad for det første Morgenforbudet angaar, kom dette i sin Tid først og fremmest ind for at forhindre de meget lidt heldige og ikke æstetiske Morgenbeværtninger, der florerede for mange Aar siden, og hvor Natteravnne havnede langt hen paa Morgenstunden. Der er ingen Tvivl om, at det var gavnligt, at disse Virksomheder blev stoppet — der findes ikke flere af dem. Men den Bestemmelse, som indførtes i Loven af 1924 vedrørende Morgenforbudet, blev i Virkeligheden en Slags Klassebestemmelse, idet den gav særlige Regler for en ganske ringe Del af Befolkningen, der har en helt anden Arbejdstid, end vi andre i Almindelighed har. Det var efter mit Skøn uheldigt, at disse Personer maatte leve under særlige Retsregler. Derfor finder jeg det heldigt, at der nu efter det foreliggende Lovforslag bliver Muligheder for at afskaffe dette Morgenforbud. I Fremtiden vil det blive muligt for Kommunalbestyrelserne at indføre Morgenforbud, men der vil ogsaa være Mulighed for at ophæve det igen; det overlades med andre Ord til de lokale Myndigheder, om der skal være Morgenforbud eller ej. Jeg synes ogsaa, det er rigtigt at drage den Konsekvens, at hvis man vil have Morgenforbud, skal det ogsaa omfatte Handel med stærke Drikke, saaledes at man ikke kan omgaa Forbudet. Enten skal der være Forbud, og saa maa det gælde baade Beværtningslokalerne og Forretningerne ved Siden af, eller ogsaa viser det sig, at det kan gaa an, at man drikker om Morgenen, og saa maa det være tilladt baade at nyde Spiritus paa en Beværtning og at købe den i en Forretning.

Lige saa interessant er Spørgsmaalet om Lukketiden om Aftenen. De fleste Steder i Landet lukkes der Kl. 11. Efter Loven skal man ikke lukke før Kl. 12. Det er mellem Kl. 12 og Kl. 5, Beværtningerne

normalt skal være lukkede. Der findes i hele Landet 370 Bevillinger til at have Gæster længere end til Kl. 12, med andre Ord til Kl. 1 eller 2. Nu foreslaar man, at det ogsaa skal blive muligt i Henhold til særlig Bevilling at indlade Gæster til Kl. 1. Dette at lukke Kl. 12 var noget, man fandt paa under Krigstiden og Restriktionerne, og der er ingen Tvivl om, at det er en tidlig Lukketid for Storstaden København taget under eet. Paa den anden Side tror jeg ikke, at der, hvad man fra enkelte Sider har ønsket, er afgørende Trang til i al Almindelighed at kunne indlade Gæster i København til Kl. 1; det tror jeg ikke, der er Brug for, men at der skal være Restauranter og Kafeer, hvor man kan komme ind efter Kl. 12, anser jeg for nødvendigt. Maa jeg blot pege paa Englandsrejsendes ofte sene Ankomst til København, Teaterforestillinger, Diskussionsmøder, der varer til henimod Midnat; det er ikke rimeligt og naturligt, at man for at tilfredsstille Tørst eller Sult paa dette Tidspunkt skal være nødt til at henvende sig til en Natklub.

Det er naturligt i en stor By, at man kan komme ind efter Kl. 12, og derfor hilser jeg med Glæde Bestemmelsen om, at det skal være muligt at lade Gæster slippe ind efter Kl. 12. Det er næppe mange Steder, man benytter sig af den Bestemmelse; de 370 Natbevillinger er kun givet i København og i 13 af Landets andre Byer.

Der er en Ting, der gør, at jeg med særlig Glæde hilser Bestemmelsen. Vi har her i Landet normalt 4 eller 5 gode Sommeraftener, og disse 4 eller 5 Sommeraftener har det hidtil været saaledes, at man efter, skal vi sige halvtolv eller et Kvarter i 12 ikke har kunnet blive siddende i fri Luft og nyde den Kop Kaffe eller det Glas Øl eller den Whisky-Soda, man sad med. Det har forbavset Udlændinge, der sad paa Wivex's eller Frascatis Fortovsrestaurationer eller tilsvarende Steder, at der ikke serveredes 20 Minutter i 12, og at 10 Minutter i 12 var Stolene paa Bordene; skulde man have serveret, skulde man ind i den lukkede Restauration, der var ingen Mulighed for at faa serveret i fri Luft. Det er en naturlig Bestemmelse, ikke mindst med Henblik paa Sommeren, at man faar denne Mulighed for at kunne komme ind — det betyder i visse Tilfælde komme ind paa en Restauration — eller blive siddende i fri Luft efter Kl. 12, noget, der spiller en Rolle for Turisterne, ikke mindst naar henses til, at i København en 8—9 pCt. af Omsætningen paa Restaurationerne hidrører fra udenland-